

tryk paa ham, — at noget Folkething kunde lade det hengaae upaatakt. Men naar nu den ærede Finantsminister har en saadan Opfattelse af Toldforbindelsens Natur, saa maae vi vel lægge Mærke til, at naar nu Toldgrændsen sættes ved Elben, saa vil den ærede Finantsminister kunne anvende det Samme med Hensyn til Dele af Tydskland, med hvilke Regjeringen muligt engang i Tiden kunde faae Lyst til at indgaae i Toldforbindelse; saa vil han kunne sige: den Toldgrændse ved Elben er kun Noget, der vedkommer Holsteen, der staaer ikke Noget i Gæds Lov om, at Varer fra Tydskland ikke kunne indgaae toldfrit i Holsteen, og altsaa fra Holsteen til det øvrige Monarchie. Den samme Anskuelse vilde den ærede Finantsminister kunne gjøre gjældende, naar Toldgrændsen forlagdes til Donau, uden at man efter hans Mening kunde have Noget derimod at sige. Jeg er overbevist om, at den ærede Finantsminister ikke vil gaae til Donau med Toldgrændsen, men man maa dog overveie det; vi kende ikke Noget til Forholdenes Udvikling, vi vide ikke, om i Aarenes Løb dog ikke det Spørgsmaal kan ligge for, om enten Holsteen skal udtræde af Toldforbindelsen med Danmark, eller det hele Monarchie indgaae i Toldforbindelse med Tydskland (Na!). Ja, der kan være forskjellige Meninger derom; vi have jo seet, at selve Regjeringen i en med Oldenborg for mange Aar tilbage affluttet Tractat har anerkjendt det som en Mulighed, at Tydskland kunde enes om en fælles Toldforbindelse. Jeg siger altsaa, at det er i høi Grad uklart, hvorledes Loven i saa Henseende stiller os; vi vide slet ikke og have ingen Forestilling om, hvilken Magt vi, efter den Forklaring, som den ærede Finantsminister nu har givet om Toldforbindelsen mellem Slesvig og Danmark, komme ind under, og jeg maa tilstaae, at jeg vilde finde det aldeles uforsvarligt at stemme for Loven i den Stikkelse, hvori den nu foreligger. Det er saaledes Hensynet til Sagen i og for sig, saaledes som den nu foreligger, som jeg mener maa bevæge Thingets Medlemmer til at stemme imod Loven. De vide ikke, hvor de gaae hen, dersom de stemme for Loven; De vide ikke, hvorledes denne Sags vi-

dere Stilling vil blive. De have kun et Ord derfor af en Minister, men ingen tilstrækkelig Støtte i selve Loven. De have ingen Forestilling om, hvorvidt Regjeringen muligvis i sin Tid, støttende sig paa lignende Fortolkninger som den, den ærede Finantsminister har gjort gjældende, kan finde sig foranlediget til at gaae langt videre med sin Toldgrændse; det er aldeles uklart, hvorledes hele Forholdet er, og hvorledes den Stilling vil blive, som vi ved at gaae ind paa Loven vilde komme til at staae i. Jeg skal derfor, idet jeg, for det Tilfælde, at Loven i en forandret Stikkelse atter maatte komme til os, forbeholder mig den Frihed, der er en naturlig Følge af min Stilling og mine Udtalelser i denne Sag, tilraade Thinget, og altsaa ogsaa dem, hvem Toldens heden ligger yarmest paa Hjerte, at stemme for Loven i den Stikkelse, hvori den nu foreligger, for at den ialtfald, ændret ved de Bestemmelser, som jeg troer, at de gjentagne Opfordringer til Ministeriet vilde give Anledning til, kan vende tilbage til os.

Finantsministeren: For det Første skal jeg tillade mig at tage til Indtægt og bevidne den sidste ærede Taler min Tak for hans Billighed til, til Syvende og Sidst dog at gaae ind paa denne Lov, og jeg har søgt en yderligere Bekræftelse herfor i den tidligere Udtalelse af ham, at han, væsentligt af Hensyn til de politiske Venner, med hvilke han sædvanligt stemmer i saadanne Sager, ikke allerede nu vil gjøre det. Jeg maa imidlertid være meget bange for, at jeg maa skee i denne Henseende har opfattet den ærede Rigsdagsmands Ord urigtigt (Monrad: Hør!); det er jo meget godt, at der er flere end jeg, som have opfattet dem paa samme Maade, men, hvis jeg skulde have opfattet dem urigtigt, og altsaa have bevidnet ham min Tak for Noget, han ikke fortjente Tak for, saa beder jeg ham at undskylde mig. Naar det imidlertid undertiden er vanskeligt at forstaae den ærede Rigsdagsmand, saa er det, fordi han ofte er tilbøielig til at blande det One imellem det Andet; jeg skal senere komme til at bevise, hvorledes han har brugt en Uttring af mig, som passer til en vis Tankekræfte, i Forbindelse med en anden Tankekræfte, hvortil